

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/2

T.C
YARGITAY
9.HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2006/24492
Karar No: 2006/22445
Tarihi: 14.09.2006

- ALT İŞVERENE VERİLEN İŞLERİN YASANIN ARADIĞI ANLAMDA TEKNOLOJİ GEREKTİRMEMESİ
- ASIL İŞVERENİN İŞÇİSİ OLARAK KABUL EDİLMESİNİN GEREKMEMESİ

ÖZETİ: Hükme esas olunan bilirkişi raporu ve tanık beyanları birlikte değerlendirildiğinde davacı işçilerin yaptıkları işlerin ve çalışılan işyerinin Yasanın aradığı anlamda teknoloji gerektirmemektedir. Dolayısıyla burada asıl işveren-ait işveren ilişkisini düzenleyen 4857 sayılı Kanununun 2. maddesinin altıncı ve yedinci fıkraların gerektirdiği unsurlar gerçekleşmemiştir. İşveren davalıdır. Dava konusu isteklerin gerektiğinde bir hesap raporu alınarak ve değerlendirmeye tabi tutularak hüküm altına alınması gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

DAVA: Davacı, ücret zammı farkı .ikramiye, yakacak parası, çocuk parası, eğitim yardımı, ile bayram yardım alacağına ödemiş olmasına karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, davayı reddetmiştir.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

Davacı davalı işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden doğan alacak isteklerinde bulunmuştur.

Mahkemece davacı işçinin taşeron işçisi olduğu, toplu iş sözleşmesinden yararlanamayacağı gerekçesi ile dava red edilmiştir. Uyuşmazlık davacı işçinin davalı şirketin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden yararlanıp yararlanamayacağı

Yargıtay Kararları

noktasında toplanmaktadır. 4857 sayılı Kanunun 2. maddesinin altıncı fıkrasına göre; Bir işverenden, yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin yardım işlerinde veya asıl işin bir bölümünde işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işlerde de asıl işveren' alt işveren ilişkisi kurulabilmektedir.

Hükme esas olunan bilirkişi raporu ve tanık beyanları birlikte değerlendirildiğinde davacı işçilerin yaptıkları işlerin ve çalışılan işyerinin Yasanın aradığı anlamda teknoloji gerektirmemektedir. Dolayısıyla burada asıl işveren-ait işveren ilişkisini düzenleyen 4857 sayılı Kanunun 2. maddesinin altıncı ve yedinci fıkraların gerektirdiği unsurlar gerçekleşmemiştir. İşveren davalıdır. Dava konusu isteklerin gerektiğinde bir hesap raporu alınarak ve değerlendirmeye tabi tutularak hüküm altına alınması gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA., peşin alınan temyiz haremmin istek halinde ilgiliye iadesine, 14.9.2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.